

هله لسه نگاندنیکی تری

«راز و نیاز»^(۱)

کمال غمهبار

ناخوات ، ده‌بی نووسه‌ر له و لایه‌تانه بگهربی که ثایا شاعیر ج زور چ کم شتی تازه‌ی هیتاوهه کایه‌وه که مایه‌ی سرمع راکیشان و ورووژاندی خوینه‌ر بن ، بن یه‌وهی ثو و لایه‌نه گهش و روونانه‌ی که مایه‌ی ره‌زامه‌ندی ثهون بینه په‌ریتیک له رووی ثو و شوینانه‌ی که لاوازن و کله‌به‌ریان تیکه‌وتوروه ، ثوه له کاتیکا ثهم خاله گرنگه دهستیشان ده‌کم ، ده‌بی ثو و راستی به بدرکیم که ثم بهره‌مهی محمد ثه‌مین پیشجوانی دووه‌مین بهره‌می شاعیره و ، ثه‌گهه براوردیک له‌نیوان ثه‌و شاعیرانی تر بکهین ، ده‌بینین ماوه‌یه کی زور نیه ده‌ستی داووه‌ته شیعر ، بویه ثو و حیس‌باهی بوناکهین که بو شاعیریکی ته‌من دریزی شیعر ده‌کهین ، سه‌ره‌رای ثه‌وهش پیشجوانی وهک شاعیریک که هاتوته کوری شیعره وه له‌چاوه خوی تاقیکردنوهی شیعری که‌مه ، به‌لام تا راده‌یه ک خمریکه شیعری باش و به‌پیز بخانه سه‌ر خمرمانی شیعری کوردی ، هر چه‌نده که جاروبار له ناو شیعره کانیدا هست به جوزه کزی و لاوازی‌یه ک ده‌کهین و شیعره کان خحق بیانی خویان ناپاریزی و ده‌کهونه بهر ته‌وزی هله لکشان و داکشان . ثم بو چچونه وهک رایه‌کی گشتی ده‌ردہ‌بزم ، به‌لام ثه‌گهه به شیوه‌یه کی تایه‌قی بیشه سه‌ر هه‌ندی هونراوهی ثوهه هست ده‌کهین که شاعیر له ناو شیعره کانیدا به شیوه‌یه کی ووردین و قوول بیرده کاته‌وهه و تقه‌لای ثوهه ده‌دا که‌شیتی نوی بدا به‌دهسته‌وهه وهک بلیه کی به خوی داده‌چیتیه وه

که خوینه‌ر ده‌س ده‌کات به خوینده‌وهی بهره‌مهیک زور شتی ده‌که‌ویته بدرچاوه که سرخجی راده‌کیشون و ناچار ده‌بی له ثاستیاندا بوه‌ستی و ووردیتنه وه ، زور جار خوینه‌ری هوشمه‌ند به‌چاوه‌یکی ره‌خنه‌گرانه مامله‌ت له‌گهله بهره‌مه که ده‌کات و رای خوی ده‌ردہ‌بزم . خویه‌گهه ره که که‌مهیک سه‌ری له ره‌خنه‌ده‌چچوو ثوهه ده‌توانی به شیوه‌یه کی گشتی ، روونت بچوونه‌که‌ی خوی ده‌ربری . اره‌خنه‌گری شیعر خوینه‌ریکی هوشمه‌ند ، له راستیدا بایه‌خ به‌هله لسه‌نگاندی هونه‌ر کاری هونراوهه ده‌دا ، به‌لام هله لسه‌نگاندیکه له ره‌گه‌زه‌کافی بینا کردنی خودی تاقیکردنوهی شیعیدا جیا ناکریتیه وه . ثم هله لسه‌نگاندنه له‌بهر رووناکی بهره‌یه ره‌خنه‌گرو توانا ثه‌ده‌بی به‌که‌ی ده‌بیتنه ثه‌ده‌بیتکی ره‌خنه‌گرانه‌ی نوی ، رووه وونبووه‌که‌ی ده‌خاته سه‌ر تاقیکردنوهی شیعری ، ثه‌ویش «رووی ره‌خنه‌گری» به که به شیوه‌یه کی گشتی به‌دیارترین ره‌گه‌زه‌کافی بعده‌وام بیون و مانده‌وهی له ژیانی ثه‌ده‌بدآ ده‌دریته قه‌لام^(۲) .

لیزه‌دا مه‌به‌ست ثوهه نیه که پیشه‌کی به‌که‌ی کاکه حمه‌ی مهلا که‌رم و پاشبه‌ندی پیشه‌کی به‌که‌ی کاک مومنتاز حه‌یده‌ری ره‌ت که‌مه‌وه ، به‌لکو ده‌مه‌وهی ثوهه بلیم که کومه‌له شیعریکی ئاوا له بازنه‌ی راده‌ربرینیکی خیرایانه له رووی ناوه‌رۆک و که‌مبیک وه‌ستان له‌سه‌ر چه‌ند ووشیه‌یه که له رووی ریزمانوهه گیر

گوران خوی ده بیته «اعم»‌ای سه‌دهی بیستم ، مه‌می شهیدای
 گهل و نیشناون و کولنه‌دان و وره‌به‌رنه‌دان :
 باوه‌ر بکهن ، باوه‌رم بلو . . .
 لهم «بهرده ئهستی» او چه‌خماخ «ه»
 کلپه‌و گر همر په‌یدا ئه‌بیت !
 بهو «خانی»‌یه پیره‌ش بلین :
 ئهز همر باوه‌رم ئه‌م هبوو ،
 هرددوو يه‌ک ری
 بُو کوردستان ،
 بُو هه‌زارو چه‌سواده‌کان
 به‌روتیشکی جوانی ئاسمان
 که‌وتیه ری
 آئه‌و «په‌نای به» یه‌زدان» به‌ست و
 من به «ازانین»^(۳) . . .

مه‌سله‌که لای گوران زیاتر روون ده‌بیته‌وهو راستی‌یه
 چه‌وهه‌ری‌یه‌که به‌ده‌سته‌وه ده‌دات :
 دیاری من هرددوو ووشیه
 بیری پاکی پیشکه‌وتن خواز !
 بُو کوردستان
 بکهن به‌ویردی سه‌زمان
 له چیروکا ، له هوزانا
 له ئه‌فسانه‌و له داستانا^(۴)
 پینجوبیه‌یه گورانه‌وه ئه‌نجامی‌کی دابر به ملانی‌ی
 نیوان هرددوو سه‌دهمه‌که ده‌به‌خشی ، که مروف کوردچ جوچ
 بیرکدن‌نه‌وه‌یه‌ک بیریکاهه‌وه و چ ریازیک له زیانا بگری؟ بُو
 ئه‌وهی نه‌که‌وتیه زیر رکیق پلازی قه‌دهرو رووتاندن‌نه‌وهی له
 هه‌موو هیزو تواناو ده‌سله‌لاتیکی دیارکردنی چاره‌نووسی خوی .
 شاعیر له هونزاوه‌که‌یدا یه‌کیه‌تیه مه‌زوووعی پاراستوه ،
 زیره‌کانه بیره‌که‌ی خسته‌نه ناو چوارچیوه‌ی شیعره‌که‌و خشته‌کانی
 بیناسازی‌یه‌که‌ی چاک دامه‌زراندون و بیرنکوینکی مه‌حکمه‌ی

ده‌یه‌وی له قسه‌ی ئاسایی و وینه‌ی رووکه‌ش و بابه‌قی سواوو زور
 و تراوه خوی ده‌رباز بکات .
 لهم روانگه‌یمه‌ه من سه‌یری «رازو نیاز» ده‌که‌م و
 بچوچونه‌که‌ی خوم روون ده‌که‌مه‌هه .
 ئمه‌ههتا له هونزاوه‌ی «راسپارده‌ی گوران بُو خانی»‌دا
 ده‌مانخاته به‌رده‌م مه‌سله‌یه‌کی گهوره ، که به‌سته‌وهی ئه‌مروف‌یه
 به‌دوینی . هرددوو سه‌رده‌میش زیندووو نه‌من ، دوو
 سه‌رده‌مه‌که ، کون و نوی ، سامانی نه‌تموایه‌قی و هاوجه‌رخ له
 دوو گیانی دوو که‌له شاعیری کورد به‌رجه‌سته ده‌کات و ، بیرو
 باوه‌رمی می‌سولوئی له گیانی «خانی»‌دا خوی ده‌نوینی و ، بیرو
 باوه‌رمی زانستیشی له گیانی «گوران»‌دا .
 «اعم»‌ای خانی قوربانی رینگه‌ی دلداری‌یه‌کی فی گه‌ردي
 رووته زیندانکردنی «گوران»‌یش سه‌رنه‌نخامی دلداری رینگای
 رزگاری و سرفیرازی گه‌له . . هرددووکیان خرانه زیندان ،
 مه‌م و گوران . به‌لام مه‌م له سه‌ر مه‌سله‌یه‌کی خوی و تایه‌قی ،
 گورانیش له سه‌ر مه‌سله‌یه‌کی گشتی . . ئمه‌ه نیوان هرددوو
 و‌چه ، به‌لام ناخو په‌یوه‌ندی‌یه‌کی جه‌ده‌لی له نیوان ئه‌دوو
 تمه‌هه ره‌هیه ، تمه‌هه تایه‌قی و تمه‌هه ری گشتی؟ بُو و‌لام
 ده‌لین نه‌خیز ، همر چه‌نده زور جار مه‌سله‌یه‌کی تایه‌قی له
 مه‌سله‌یه‌کی گشتی جیانا کریته‌وه ، به‌لام لیزه‌دا ناته‌بان و ناگهن
 به‌یه‌ک ، وانه بهو بچوچونه ، ئه‌مروف دریزبونه‌وهی دوینی نیه‌و
 بینای ئه‌مروف له سه‌ر هی دوینی ناکری که بلینه‌یه‌کی همر دوو
 سه‌رده‌مه‌که به‌یه‌ک ده‌بسته‌نه‌وه ، ده‌نی جوچه گورانیک
 سه‌رنه‌لبد ، همر چه‌نده هرددوو دلداریش «مه‌م و گوران»
 به‌پی‌ی بارو زرروفی هرددوو سه‌رده‌مه‌که که‌وتنه به‌زه‌بری
 شمشیری سته‌م و زورداری دوو رژنم ، به‌لام زیندان کردنی
 دلداریکی و‌ک مه‌م شتیک له مه‌سله‌که ناگوری و کومه‌لائی
 خه‌لک ناورووژنی که بهو جوچه ره‌فتاره‌ی میری بوتان رازی
 نه‌بن ، خانی و‌کو سه‌یرکه‌ریک له ده‌ره‌وهی مه‌سله‌که
 ده‌وستی و کوتایی‌یه‌کی ترازیدیمان پی ده‌به‌خشی ، که‌چی

کردوون . هه لویستی فیکری «تاپه‌تی و گشته» شی کردنه‌وه .
کیش و ئیقانی شیعره‌کمو هارمونیه‌تی تیک نهداون ، ته‌نیا
دېپیک نه‌نی لەنگی تېکه‌تونوه که دهلى :
وەك ملواڭکەو «حەتمەتىكە» !
بیهوننه‌وه ..

بیکەنە ملى ساواو کورپەكاننان
گەر بیوتبا : «بیکەنە گەردنى ساواو کورپەكاننان» ئەوه
رېکتر دەببۇ .

لە هوئزاوه‌ی «برووسکەی نهورۆز» دا چەند ھاوکىشەیەکان
دەخاتە برددەم ، بەشىۋەيەك کە جۇرە گۈنجايىك و لوائىكىان
تىياندا رەچاۋ دەكەين و ئەنجامى ھاوکىشەكان دەبنە جەوهەرى
راسەقىنەی نهورۆز ، نەك نهورۆزىكى ۋاسابىي رووكەشى
سروشت ، لەو كەرسەتى کە ئەو تېكەل بەيەكىان دەكات ،
بىنای نهورۆز دادەمەزىنى كەرسەتەکەی :

ئىسقان ، قەلم ، مەرەكەب ، خوین ،
پەرەيش كەولەكەي كاوهىيە
ئاسن .. لاوان

کورەيش .. بىرى پالەوانە
كە مەسەلەك بەو جۇرەنى ، دەنی هەمۇو كەرسەتە
خاوه‌كان لىڭ بىرىن و بىنە ھەويىنى نهورۆز ، ئەمەش شىتىكى
بەلگە نەويسەتى کە :

ئالاڭەش .. ھەرشەكاوهىيە !

لە كۆنەوه تاكو ئىستا ، ھەر شاعيرى بەجۇرى لە نهورۆز
دواوه ، بەلام كاميان وەك پېرەمېردى ، ئاڭرى نهورۆزى بۇكىدىن
بەرەمز ، رەنگى ئالى ئاڭر ، رەنگى شەفەق سوور ، خوینى
شەھيدە شەوق ئەدانەوه ، وەك پېنچۈنى دەلى :

پېرەمېردى وونى : گر ئالى

ووتمان : لى ئى گەرپىن خەيالە

شاعير لە گىانى شىعىرى پېرەمېردى بۇچۇونى پېرەمېردى سرووش
وەرەگىرى ، ھەر پېرەمېردى نەببۇ وونى :

ئەو رەنگە سورە بۇو کە لە ئاسۇي بلندى كورد
مژده‌ى بەياني بۇ گەملى دوورو نزىك ئەبرد
ياخود کە دەببۇت :

ئەوا رۆز ھەلات لە بەندەفى بەرزى وولانەوه
خوینى شەھيدە رەنگى شەبەق شەوق ئەدانەوه

كەۋاٹە ئىمە دەيان سالە ئاڭر دەكەينەوه ، كەچى بە نە
بارانىك دەكۈزىتەوه ، گەرنگ لېرەدا ئاڭرەكە نىھە چىتەر ، بەلکو
عەودال بۇونە لە دواى چەكۈشەكەي كاوه ، چەكۈشەكەي
مايەي نهورۆزى راستەقىنە :

ھەركەس ئەم (چەكۈشە) دۆزىمەوه
گەرەوى خۆى دەباتەوه (۵) .. .

پاراستى يەكىتىي بابەت مەسىلەيەكى بىچىنە بى يە لاي
شاعير ، واتە داراشتى فىكەرەكە بەنبوھ چلى جى ناهىلى و ماف
خۆى دەدانى .

شاعير لە هوئزاوه‌ی (سلئانى) داتىن و تاواو گۈپىنکى تر
دەدات بەگۈزىھە ئەزمەر گەلە زەرددە ، كەسى شۇين لە واقىعى
بى گىانى خۆيان دەرددەچن و دەجمىن و سەريان بەرزىدە كەنەوه
دەبنە رەمىزى تېپەرکەنە خودو بىنكە خۆرەگىتن . لە شىۋە
رۇوتە سروشتى يەكەپ خۆيان دەرددەچن و ، دەچنە بەرگى
مروفەمە . بەم جۇرە شاعير ماملەت لەگەل ئەو شۇين بەلندانە
دەكات و بەشىۋەيەكى تر دەيانخاتە رۇوو ، بەشىۋازىنکى
رەوانىيىزى رووپىكى دېكەيان پى دەبەخشى و دەكەونە
چوارچىبە خواستەنەوهى شاردراوه ، شىعىرىش ياخود
ئەدەپ راستەقىنە ئەگەر ئەو جۇرە وىنائى ئىيا نەنی ، ئەوه
ناچىتە رىزى شىعەرەوە دەبىتە قسەي ئاسابىي ، ئەوهتا دەلى :

گۈزىھە سنگى لە دامىنى
ئاسمان ئەسوى !

ئەزمر لۇونى

بەرەو تىشكى ھەتاو ئەنلى

گەلە زەرددە لارە ملەو ماچى گەرنگى خۇر ئەكتە (۶)

نهگهر باری ئەم شوپنانە وە نەبىٰ ئەۋە واقعىكى تىرىدىتە
كايىوه .

رەمزەكە لاي شاعير بەرددوام دەنىي ، دويىنى بەئەمرۇ
دەبەستىنەوە قوربانى دويىنى دەبنە پىرىدى ئەمرۇ ، ئەۋەتا لە¹
رىيگەي يادى چوار ئەفسەرەكمەوە ، دەمانخاتە بەرددەم
مېزۇنىكى گەشى خوتىناوى ، كە رۆلەمى ئەمرۇ بەسەر بەرزى و
شانازىيەمە رووى ئەۋەيان ھەيدە كە بلىن ئىمەش ھەين :

وونيان : ئەستىرەكانى سەرشامان
ئەبن بەمانگ

ئەبن بە رۆزى مەيلەو ئال

چراوگى رىيگەي سەختى نەندەۋە ماڭە
رۆلە كانغان كاتى وەك شىز

گەورە بۇونو ، كە بۇون بە پياو .. !

لە پۈويان دى

بلىن : ئىمە باوكان ژيا
لە پىنای گەلەكە يا⁽⁷⁾

ئۇ بازىنەيەي كە شاعير بۇ سەرچەمى بىرەكانى كىشاوبىنى لە²
واقعىي رىمىزى دويىنى و ئەمرۇ دەرناجى . «قەلائى هەولىر»
بەھەمان رىچكەدا گۈزەر دەكتات ، لە ھەمان بىرۇ ئەندىشەدا
دەجۈولىي ، ئەويش رەمزىكە كە زۆر پاشاو دەسەلاتدارو
سەركەدى دى ، لە دەوروپىشت و ناویدا شەرى گەورە گەورە
روویدا ، زۆر جار بۇوه گۈزەپانى رووداوى زل زل . ئۇ قەلائى
دىرىنەي كە ھەولىر ناوى پى دەركەوتۇوه بۇتە كۆنترىن شار لە³
جىهان . قەلائى كە خۆرسىك نىيە ، بەلكو وەك شاعير دەلى :

چوار خواوهندى بىيان ھىنا

لە چوار دەرگا ھەلۋاسرا

ناوى (ئەربايلق) يان ناو نا

چەند لەشكىرى ،

جييانگىرى ،

ئالىزەدا . . لە يەكىان دا

ھەر لە ئىسىك و كاسەسەرى
ھەزارافى ئەم كورە بۇو
قەلائى ھەولىريان ، پىنك ھىنا
بە نووکى رم . . بە گۈزۈ شىر
ھەلىان چنى ، لېزىنە ، لېزىنە
قەلا . . قەلا
تا نزىك بۇو لە ئاسمان
بەندو كويىلەو ، سەربازو شوان
بۇونە نەختى قەلا كەمان
قەلائى (ئارا) بەرزو زىندۇو
يەكەم حەرفى گەشى مېزۇ⁽⁸⁾
گۈزىك ئەۋەيە كە ئەم قەلائى رەمزە ، وزىرای جۆرەها
كارەسانى گەورە گەورە خوتىناوى و ھەولۇ تەقەلائى زۆر بۇ
گۈزىنى پۇوه راستەقىنەكەي ، ھەروەك خۆى مايەوەو لەھەن
ھەيدە تا ئىستا رەسمەنى خۆى وون نەكردووھە جەوهەر و شەقلى
نەندەۋەنلى لە دەس نەداوە .
ئەگەر خەمۇن رەنگدانەي بارى رۆزانەو سايكلولۇزى بىـو ،
ھەندى خەمۇن ناخوش لە ئەنجامى خواردىنەكى قورسەوە
ھاتىسى ، ئەۋە خەمۇكەي شاعير رەنگدانەوەي كارەبا
كۈزانىنەوەيە ، واتە خەمۇش رەنگدانەوەي واقىعەوە ھېچ شتى
نېو خەيدىلى بىـ ، ھەروەك ووتراوه «خەيدىلەر چەندە دور
بىـكەوەتەوە لە چوارچىوەي واقع دەرناجى». راستە
خەمۇيىن ، بەتايمەن خەمۇي خوش شتىكى رەوايەو ھەموو كاتى
راكىدن نىيە لە بەر تەۋىم و تىنى ژيان ، بەلام ئەۋەپەيەندى يەي ، كە
شاعير دروستى كەردووھە لە ئىيوان بۇونى بەمۇساو مەسيح و رابەرى
چەوساوهكان و ئازار چەشتىنى لەم رىيگەيدا . كۆزانەوەي
كارەباو وەستافى پانكە سۈور بۇونەوەي لەناو گەرمائى بىـ
پانكە ، پەيەندى يەكى جەدەلى يەو كارىنەكى بەھى و ماقوولە .
بەم پىيە دەبى مەرۆف كە خەمۇتوو بۇو جىنگاكەي نەرم و نىان و
خوش نەبوو ئەۋە دەبى خەمۇي ناخوش بىيىنى ، واتە دەبى

خه‌ویش ، یاخه‌یالیش په‌بوده‌ندی به‌واقعیه‌وه هه‌نی و زه‌مینه‌یه کی
له‌باری هه‌نی ، ته‌نیابه قسمه‌و لاف و گه‌زاف خه‌و نایه‌ته دی ،
ده‌نی خه‌و واقعیه‌تاییه‌تی خوی هه‌نی ، تاکو بگاته ته‌نجام :
کانی که خه‌بدر بومه‌وه
به‌هوشی خوم داچه‌جومه‌وه
گه‌رمای ژوری کپ و تاریک
به جوکه‌له‌ی باریک ، باریک
وه‌کو گه‌رماء
خوم و نوبنی کردبوو به‌ثاو
تمدز کاره‌با نه‌ماوه
پانکه وزه‌ی لی براوه^(۹) .

«نه‌وروزی عیشق» ای پینجوبنی ، نه‌وروزی‌نکی تاییه‌تی به ،
گیانی حمللاح په‌ریوه‌ته گیانی شاعیر :
چونکه نوبنی عه‌شق کردن ،
دروست نایی !

«ئه‌گهر به‌خوین ، دهست نوبنی نه‌شونی !»
نه‌وروزو ئازادی گه‌ردن
جه‌زن نایی
هه‌تاک دل
به‌که‌ژاوه‌ی لونکه‌ی چیا
پاک ، پاک نه‌شونی !
شاعیری‌نکی عدره‌ب ده‌لی :
صیاما الی ان یفطر السیف بالدم
وصمنا الی ان یصدح الحق یافی
واته :

به‌روززوون به تاکو شمشیر به‌خوین رورووه‌که ده‌شکنی
نه‌ی ده‌مه‌کهم تریش بی ده‌نگ به هه‌تا وه‌کو هه‌ق ده‌خوینی .
لیزه‌دا دوو مه‌به‌سیان هه‌یه ، مه‌به‌سی لیکدانه‌وهی فیکره‌که و
مه‌سده‌له‌ی شیوازی ده‌برینه‌که . روززو شکاندن بُ مرؤقه نهک
شمشیر . خویندن و چرین بُو بالنده‌یه نهک هه‌ق (ماف) . نهک

جوره شیوازه له رپووی ره‌وانبیزی به‌وه «مه‌جازا»ی پی
ده‌وونتری ، جوره‌که‌ی خوارسته‌وهی شاردراوه‌یه ، لای
حه‌للایش ده‌نی ده‌س نویز به‌خوین بشوری نهک به‌ثاو ، نهک
جوره ده‌برینه‌ش هه‌میسان مه‌جازه‌و پینجوبنی سوودی له
بُچوونه بینیوه :
نویزی عیشق ده‌نی دهست نویزی به‌خوین بی ،
بدلام کام عه‌شق ؟ نویزی :
نه‌ی ئه‌وانه‌ی وه‌کو هه‌لاح
نه‌وروز ده‌کمن !
بُو کریوه‌و سه‌ختی زستان .
هرچی پینجوبنی به بیره‌که‌ی هه‌لاجی وه‌کو خوی
نه‌گویزاوه‌ته‌وه ، به‌لکو سوودی لی بینیوه و خستووه‌تی به
بدرگنیکی دیکه‌وه که شه‌خسیه‌تی خوی تیادا به‌دی ده‌که‌ی .
ئه‌گهر ئه‌ویش بوبه قوچی قوربانی ، پهنا ده‌باته به‌ر شنه‌ی
شه‌مال بُو ئه‌و مه‌به‌سته که له پیناویدا هاتوته مه‌یدانه‌هه .
نه‌ی ئه‌وانه‌ی مه‌رگتان بُو گهل
هه‌راج ده‌کمن !
کاتی کووره‌ی دلم ئه‌کوژت‌ته‌وه
شه‌هی شه‌مال
(که‌وله‌که‌ی) کاوه وه‌کو گل بُشیت‌ته‌وه
وه‌ک پشکزی ئال

شاعیر ده‌یه‌وی سوی عیشق نه‌وروز هه‌ر به‌رده‌وام بی و
شه‌هی شه‌مال گره‌که‌ی خوش کات و پشکزی‌کان گه‌ش
کاته‌وه‌و که‌وله‌که‌ی کاوه‌ش هه‌ر بشه‌کیت‌وه . واته نه‌وروزی‌نکی
وه‌ختی نه‌نی . وه‌ک هه‌ر بونه‌یه‌ک بیت و بروات . به‌لکو
نه‌وروزی جاویدانی و هه‌میشه‌بی بی .
ئه‌و به‌راورده‌ی نیوان مرؤوف و گیانله‌بدر شتیکی ره‌وايه .
هه‌رچه‌ند ، که مرؤوف خوی سه‌رداری بوبونه‌وه‌ره . به‌لام له
ئاستی زور شتدا ده‌سته‌پاچه و بیکاره‌یه . ئه‌و وینانه‌ی که شاعیر
له هه‌نراوه‌ی «پینجوبنی ته‌خت» دا کیشاوینی وینه‌ی جوانن و پر

گریان بُو مرؤفه نهک بُو بُفر . لیزهدا شاعیر وله چون له گمل
مرؤف ده دوی ناواش روو ده کاته بُفر . ئەم جوّره شیوازه ،
جوّره داهیناتیک و جوانی ناسی يه کی تیابه . نوی کردنوهی
شاعیر له و جوّره ده بِرینانه خوی ده نوینی . . . ئەو هسته
نوی يدو و ینه داهینزاوه و رەسمەی شاعیر نیشانەی ئەوهی کە
شاعیر هەندى هۇنزراوهی لەوانی تر جیا دەکاتەوه و خاسیەنی
تایبەتیان پى دە به خشى و دە فی رەخنه گر لەم رووەدا بایەخىكى تر
بەو جوّره و ینانه بذا کە دە بەن مايە و بەنمای جوانكارى هۇنزراوه و
بە پىز بۇونى ، ئەمە لە لایەکى ترەوە قۇولى ھەستى شاعیر
دەردەخات کە گیانىكى ئادەمی بە بُفر دە به خشى و بە بُورىكى
تایبەتى مامەلەی لە گەلا دە کات .

هۇنزراوهی «من عاشقم» رۇویتکى ترى واقعىي ژىانى
کۆمەلە كەمانە . دلدارىش ما فيتكى رەوايە . بەلام کام دلدارى ؟
ئەمجارەيان دلدارىكى تایبەتى يەو لق و پۇينكى زۇرى لى
دەپېتەوە . رووناڭى خىستە سەرچەند دېمەنیكى جەرگە پېز
پېز ئەندېشەي بەسوييە . وەکو پېشۈوش ووتىم ، زۇر دېمەن
ھەيە کە دە فى شاعير وەستايانە يىانخاتە ناو ھەلبەستە كەم ،
بەلام شاعيرى وا ھەيە بە سەرياندا تىدەپېزى و لە ئاستياندا
ناوهستى . ئايا کام دېمەن لەم دېمەن بەسويي ترەوە كار
نىڭدرە ؟ !

لە پەنجەرەي ماشىنەوە
بۇ درەھەمى

دەستى درېز - ملى خوارە

زۇر بە كىزى ، لەزىز لىيەوە

من ھەتىوم بە شەرمەوە

من باب نىيە ، باب نەماوە (۱۳)

ئەم دېمەنەي کە شاعير بۇي كىشاپىن ، واقعىتكى جەرگە
بېز . کە رۆزى چەند جارىك بە چاوى خۇمان دەيانىپىن ،
بەلام نەك شاعير بەرەو نامۇنى و پەستى يە کى تەواو دەبات ،

لە بەلگەن سرووش بەخشن . هەر گىاندارىك دەستى
زۇردارى بۇ درېز بىكى بەرگرى لە خۇى دەکات ئەگەر لەم
بەرگرى يەشدا گىانى خۇى بەخشنى :
ھەنگىش :

کە ھەنگۈينەكە (ئەپىرى)
پېتەوە ئەداو

كىپەو جزەت لىيە دېنى
(كە ئەزانى ئىز ئەمرى !) (۱۴)

تۆلە سەندن ئاوا دەپى کە وەکو ھەنگ بەرگرى لە مولك و
مال و بەرھەم و رەنچى خۇت بىكەي و بىيە شەھىدى عەشق تۆلە
سەندن .

ئىمە ئەو كىشەو مەسەلانەي کە شاعير بەنۇونە بۇمان
دەھېتىتەوە دەيانخاتە ناو چوارچىۋەي هۇنزراوه ، بەدەيان جار
دېمەن ئاوامان بەچاوى خۇمان دېوە بە سەريانا تېبەرىپوين ،
بەلام وەك ئەو بۇ مەسىلە جەوهەرى يە کە چووە ئىمە واي بۇ
نەچووپىن و نەماتوانىيە بەشىع دەريان بېزىن . بەستەوەي
وينەكان بەمەسىلە جەوهەرى يە کە شاعير لە شۇيى خۇى
دایەو كارىتكى زىزە كانەيە .

هۇنزراوهی «پېتىج وينەتكەم» درېزبۇونەوەي ھەمان كەف و
كول و سۆزى سەركەر دەر
ئاسقى ئەو واقعىعە تفت و تالەي کە شارە كەي تىيى كەوتۇوە ،
وەك بلىيى چامە يە كى تر لە چامە كافى نالى و سالم و كەمالى و ناطيق
بە برگىتكى دېكە خۇى دەنۈنى و جوّرە سۆز و جوشىكى تر
بە دەل و دەر
وەك بلىيى ئەمەر دە به خشى . واقعىي ئەمەرمان بۇ دە كىشى ،
بەلام شىۋە ترازىدى يە كەي بەسويي ترە .

بە فەر ئەگىرى

بە فەر مەگرى : !

پۇلە ئەسرىن بەس بىزىنە

پۇرەي دەلم مەورو زىنە

پهرينه و هي شاعيره برهه كه ناري خويته . وهك هست ده كه ين جارو بار جله وي قله مه كه بده للا كردووه بوهه ندي هله زمانه واني ، كاكه حمه مه ملا كهريم سي چوار يكى دهستيشان كردوون . وا بزامن ثم جوزه هه لانش له ثنجامي خو بهسته وه به سرواهه هاتون ، چونكه خويه ستنه وه به قافيه له سر جيسابي توكمه بى و پندوي شيعره كه له برهه وهندى شاعيردا يه . جارو بار يش هست به جوزه له نگى يهك ده كه ين له هه ندى كيبله دا .

نهنيا چه ند نموونه يهك ديارى ده كه ين .

هونراوهى «ئەستىرە خان» ئىقاعة كهى تمواو نيه و ووشى پهري و ملايىكە . ده بوايه له جيانى ملايىكە فريشته بوايه . بلام بو كىشى شيعره كه (ملايىكە) ي به كارهيناو خو بهسته وه سهروا «هەستياريم خاموش !» و ئەلقم له گوش . كورد دهلى ئەلقم له گوي نشك له گوش .
له هونراوهى «قەلاقى ھولىرى» دهلى :

چوار خواوه ندى بتىان هيتا

له چوار دەرگا ھەلواسرا

ناوى «ئەربايىلۇ» يان نا

ده بوايه بلى : هەلواسان . ناوى ئەربايىلۇ يان نان چونكە

چوار كۈيە نەك تاك . (ل ۳۸)

هونراوهى (له خومما)

خەبەرم بۇوه راست ترە

ل ۴۱

هونراوهى (چاوه كاف ئەميره)

به هىچ كلىجى دەرنایه . دەرنایه ن راست ترە

ل ۴۴

هونراوهى (يىشكەى دل) ئىقاعة كهى تمواو نيه . خوي

له سەر بىرگەي چوار چواره . دەيتىن چوارو پىنج بىرگەي . هەز

چەندە كه شيعره كه له رووي ھونهريدا گوئى خوي بىردوته وه

جوزه جوانى لېكدا نه و هي تىدا يه :

بەلكو شاعير واله خويته دەكتات كه تەزووو موچركى بەلەش دايى و وهك مرۆفيتى خاوهن هست بىر بکاته وه :
خويشىم لەلا وهك «قەقەنسە» و
ھەممۇ كەون و كائبات و سىستەمىكىم
لا گلاؤه . لاكلاوه

لە دېچەندادا كه نفوونەي بۇ ھېتىاوه تەمە واقعە كەى و
بەرجەستە كردووه كه جوانكارى يەكى تەواوى داوهتى و ،
جوانىي ھونه رىكارى بە جوان فەلسەفە كى تايىھتى رايىچى
بەستوونە تەمە كە واقعە كە بەرە كە فەلسەفە كى تايىھتى رايىچى
دەكتات تا رادەي نەفرەت كردن كە بەچاوى خوي ئەو
ناكۆكى يەو بارە ناھەم وارەي مەرۆف كورد دەيىنى . نیوانى دوو
ژيانى دىز بە يەك وهك نیوانى ئاسمان و رىسمان وايه . دەست
پانكىر دەنەوە بۇ پەنجا فلس و ژيانى خاوهن كوشىك و تەلارو ماشىتىن .
ئەم دوو جوزه ژيانە نموونە يەكى زەقە لە واقعە كە شاعير
خىستۇ بەقىرى بەر رۇونا كى .

لە راستىدا دەبوايه چەند هونراوهى يەكى ترم
ھەلسەنگاندابايدا ، بلام لە بەر ھەندى ھۆى تايىھتى و لە ترسى
درېزە دادرىن هەر ئەمەندەم لە دەس هات وهك حاجى قادرى
كۆپى تالىم «لىزەدا نۇوكى خامىم شىكا» . دەن ئەمەش بىتىم كە
پىنجىويقى و يەنە جوان جوان بىكىشىۋىن كە لە واقعەدا
ھەلپەنچاون و ئەپەرى ھەلچۈرون و روۋازىان پىوه دىبارەو
رەنگىدانەوەي ژيان و هوش و بىرى شاعيرىن و بېسى ئېپەر و
تەرازۇوي ئەدەن ئەپەن ئەپەن خوبىان بۇ دەكىرى .

بەگشىتى شاعير سەر كەوتى بە دېتىاوه ، بەشى هەرە زۇرى
شيعە كافى جىنگەي رەزامەندى خويتەر و مەزدەي بەرە پىشە و
چۈوفى شاعيرمان پى دە بەخشن ، بلام ناپى ئەمەش
پاشتە گوئى بىخەن كە هەر چەندە كۆمەلە شيعە كە زۇر ھەلەي
چاپلى ئېتكەوتىو ، بلام لە كەم و كۈپۈرى خالى ئىچ ج لە رووي
ووشە سازى يەوە ج لە رووي دارشتىن و توكمەنى ناوه رۈكەدە .
بە تايىھتى ووشە كە كەرەستە ئەشاعيرە و هوئى دەر بېرىنەو پىرىدى

وەکو «دانی» ھەلی ئەکەنی
جىنگەكى پېشىش و زامارە
ئەگەر بىيىتە :

وەک (دانى) ھەلی ئەکەنی
جىنگەكى پېشىش و ئازارە ل ٧٥
ئوحەلە كىشەكەي راست دەبۇوە .

ھەروەھا لە كۆتاپى ھۆزراوهى پرسىارىكى بى وەلام كە
چوارو ھەشت بىرگە بى يە كەچى لەنگى تىڭەوە :
بنچىنە سەرمایە و گەنج
ۋزانست و ئابورم ل ٩٢
ئەگەر بىي بى : وزانست و ھونەر ، ئابورم لەنگى يەكەنی
نامىنى . ھەروەھا :

(كوا گەوالەو پىناست) بۇنە ٧ بىرگە ئەگەر بىيىتە : كوانى :
گەوالەو پىناست . لەنگى يەكەنی نامىنى .
ئىتر ئەم نۇوسىنەم . وەك چەند سىرخىك لە روانگەنى
ھەلسەنگاندى خۆم و بارى تىڭەيشتم و بۇ چۈونمەوە دەخەمە
بەرچاۋو دەبى لە ھەمان كاتىشدا ئەو بىلىم كە ھەموو شىتىك نى
كە دەمۇىست بىلىم . شىعەكان لە نۇوسىنە زىاتر ھەلدەگەن ،
بەلام باجاري ئەۋەندە بەس بى .

پەرأويىزەكان :

- (١) - دۇووم بەرھەمىي خەمەد ئەمین پېشجۈرىيە . بىرقى يە لە (١٠١) لايىرە . دەزگايى رۇشىرىي و بلازىرىدەنەوە كوردى چاپى كىردووە .
- (٢) - التحليل التقدي والجالي للادب : د . عناد غزوان ل ١٥-١٤
- (٣) - رازۇنياز ل ١٩
- (٤) - رازۇنياز ل ٢٠
- (٥) - رازۇنياز ل ٢٣-٢١
- (٦) - رازۇنياز ل ٣٠
- (٧) - رازۇ نياز ل ٣٤
- (٨) - رازۇ نياز ل ٣٩-٣٨
- (٩) - رازۇ نياز ل ٤٦
- (١٠) - رازۇ نياز ل ٥٣-٥٤
- (١١) - رازۇ نياز ل ٥٥
- (١٢) - رازۇ نياز ل ٨٦
- (١٣) - رازۇ نياز ل ٩٨

وينەي

شىعر يى

چى يە؟

كاھى فەللاح

پىيم وايە گومان لەودا نەماوه كە شىعە زمانى ھەست و سۆزو
ئەندىشە و بىرەو لە پىش لقەكائى ترى ئەدەبەوە سەرىي ھەلدەوە
شان بە شافى جوولەو پىشكەوتىن و گۈرپىن رەھۋى ژيان و كاروانى
مۇۋقايدى ، لە ھەموو قۇناخەكاندا ، ھاتووه بە پىيى بارو
دۇخ و ھەل و مەرجى ژيان و ئەركو پىويسىيەكائى سەردەم
ھەميشە ھەر لە گەشە كردىن و پىشكەوتىن و چەسپاندىدا بۇوە ،
زۇرو كەم ، خزمەتى مۇۋقا يەقى كرددووە ، رۇز بە رۇز ،